

El millor que podem fer en favor dels qui ens estimen, és seguir sent feliços - Alain

Ja és primavera

Estimats lectors: Teniu idea del que són litres i litres i litres de ... MOCS??? Jo sí! M'he passat 1 mes sencer fabricant mocs com una boja i els Papes vinga a treure-me'ls... Quina mania a treure'm el que és meu!!! Amb tots aquests mocs vaig anar a veure a la Cristina, la meva pediatre, i ella també me'ls volia treure! Però d'una manera més dissimulada... Em feia prendre una cosa que no m'agrada gens però que amb el seu nom enganya. Es diu Augmentine, i jo creia que augmentaria la producció. Però resulta que no, que no l'augmenta! Aquests metges no son de fiar...

A l'hora que vaig iniciar-me en la fabricació massiva de mocs, vaig decidir començar la OB (Operació Bikini). Així doncs fa un mes que pràcticament no menjo, a veure si rebaixo panxeta. Els pares tampoc hi estan d'acord, i darrerament ens empipem a cada àpat. Em diuen que ja no tinc panxeta i fins i tot he rebaixat 10cm. de galtes! Bé... potser sí que hauré de fer un pensament i tornar a menjar com ho feia jo abans. Potser d'aquesta manera els pares tornen a estar contents amb mi!

Per segon any consecutiu he observat que ha arribat aquella època en que la padrina i el padrí em fan més cas encara (sí és que és possible!) La padrina i les cosinetes Berta i Ariadna van venir a veure'm a casa amb un petit arbre (palma em van dir que es diu l'arbre). Estava decorat amb unes floretes de roba que havien cosit elles mateixes! Uiii quina família més apanyada que tinc! L'endemà, vaig anar amb el padrí i tota la tropa a Cabriels, a juntar-nos amb tots els altres nens amb els seus arbres. La veritat és que els arbres dels cosinets

eres més grans que el meu, però només d'una branca! Ells, però, ben contents que anaven!

I una setmana més tard, tots bojos una altra vegada. Aquest cop, amb xocolata. I és que el padrí em va portar una mona super xula. Era un bolet-casa (amb xemeneia i tot!). Deuria ser la casa del Mickey, perquè a fora hi havia el Pluto.

Està comprovat que aquestes dates trastoquen a la gent, perquè vam anar un parell de dies a Sant Antoni, i allà a Calonge vam passejar-nos per un

mercat Medieval. Princeses, cavallers i matasanos... tothom anava vestit raro!

Aquest cap de setmana hem anat a veure a la meva amigueta Anna, que ja s'està recuperant de la seva operació de cor. Ha estat el partit de la seva vida, i l'ha guanyat per golejada. Però no m'extranya, perquè té una afició que l'ha estat animant en tot moment. Tinc moltes ganes de que es recuperi del tot d'aquest partit i poguem anar plegades a jugar, o anar a fer una xocolatada amb melindros.